Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 67 WEDNESDAY, APRIL 8 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 8-го КВІТНЯ 1998 р. Ч. 67 РІК CV

ТИ ЗНОВ ВОСКРЕСЛА, МОЯ УКРАЇНО, БО ГОСПОДЬ НАШ ТОБІ ВОЛЮ ПІСЛАВ

СПАСЕННА СИЛА ВОСКРЕСІННЯ

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

Христос Воскрес!

Дорогі в Христі Ісусі брати та сестри! Любі друзі!

В імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства вітаємо вас зі славним святом Христового Воскресіння і бажаємо вам Божих благословень у святкові дні та протягом майбутніх днів вашого життя. Наші палкі молитви до Бога за вас, щоб Він зодягнув вас потужною силою Свого воскресіння і щоб ви щоденно ходили в обновленні життя!

Апостол Павло написав про свою Євангелію — вістку спасіння, яку отримав від Ісуса Христа та яку проповідував, таке: „Бо я передав вам найперш, що й прийняв, — що Христос був умер ради наших гріхів, за Писанням, і що був похований, і що третього дня Він воскрес, за Писанням" (1 Коринт. 15:3-4). З наведених слів зі Святої Біблії бачимо, що євангельська вістка про Христову смерть на хресті ради наших гріхів і вістка про Христове воскресіння є нероздільно пов'язані. Наука Євангелії про Христову смерть і про Його воскресіння — це основні опори християнського віровчення. Без Христової смерти не могло б бути Його воскресіння, і без Христового воскресіння не мала б важливости Його смерть. „Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша!" (1 Коринт. 15:14).

Тисячі років наперед Бог провістив через пророків у Святих Писаннях про прихід у цей світ Свого Одного родженого Сина. Прийшовши на землю, Він зодягнувся в людське тіло через народження від непорочної Діви Марії. Святі Писання є Богом надхнені Книги, які провістили не лише про дивне народження нашого Господа Ісуса Христа, але й про Його численні надприродні чуда любови та милосердя, про Його святу небесну науку, про Його чисте безгрішне життя, про Його заступничу за наші гріхи жертву на хресті та про Його світле воскресіння з мертвих для нашого оправдання. Тому все збулося дослівно, як написали про Ісуса Христа ведені Духом Святим Божі мужі — пророки.

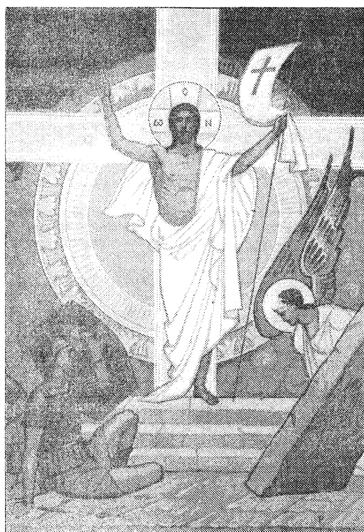
Святе Писання виявляє незмірну Божу любов тим, що в Своїм провидінні ще перед закладинами світу Бог приготував Свій плян спасіння грішників — усіх заблудлих синів, які покинули Свого Бога, свого небесного Батька та Опікуна своїх душ, і пішли безбожними, нещасними й гріховними дорогами життя, які завели їх до жахливої руїни й до вічної загибелі. Щоб опам'ятати людей у їхнім марнотратстві, через Своє Святе Писання Бог, як добрий Батько, з палкою любов'ю промовляє до всіх: „Зверніть ваше серце до ваших доріг! Багато ви сієте, та збираєте мало, їсте — та не насичуєтеся, п'єте — та не напиваєтеся, зодягаєтеся, та не тепло вам, а той, хто заробляє, заробляє для дірявого гаманця" (Огія 1:5-6). Чи не є воно правдиве з кожним блудним сином і з кожною блудною донькою також і в наших часах високої цивілізації? Чи не час людям опам'ятатися і навернутися до Бога?

Святе Писання навчає нас, що через смерть і воскресіння Ісуса Христа, Сина Божого, Бог якнайширше відкрив двері до Свого серця й кличе всіх: „Прийдіть до Мене, всі струджені та обтяжені, — і Я вас заспокою!" (Матв. 11:28). Щоб мати спокій з Богом і в своїм серці, потрібно примиритися з Ним через заступничу жертву непорочного Агнця Нового Заповіту — Господа нашого Ісуса Христа. „Бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зваживши на їхні провини" (2 Коринт.5:19). Примиритися з Богом можна в щирій молитві покаяння, як це зробив блудний син: „Прогрішився я, отче, проти неба та супроти тебе. Недостойний я вже зватися сином твоїм. Прийми ж мене, як одного з своїх наймитів" (Єв. Луки 15:18-19).

Ісус Христос воскрес із мертвих і Своїм воскресінням Він переміг смерть, світ, гріх і диявола. По Своїм воскресінні Він вознісся на небо не лише на те, щоб прийняти славу й величність, засівши на небеснім престолі праворуч Свого Отця, але й щоб бути Посередником між Богом і людьми: „Один бо є Бог, і один Посередник між Богом і людьми. — Людина Христос Ісус, що дав Самого Себе на викуп за всіх" (1 Тимоф. 2:5-6), а також щоб заступатися за віруючих у Нього перед Своїм Небесним Отцем: „Діточки мої, — це пишу я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, — Ісуса Христа, Праведного, Він ублагання за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу" (1 Івана 2:1-2).

Від щирого серця ми, з далекої чужини, благаємо Воскреслого за наш любий край — Україну, за її багатостраждальний народ, за Президента, за Верховну Раду, за обласні влади, щоб Господь поблагословив їх і подав їм мудрости, відваги й сили поборювати всі труднощі, в яких знаходяться люди, щоб обдарував наш народ добробутом, спокоєм, злагодою і великим бажанням служити один одному Божою любов'ю — найвищим етичним принципом життя, як цього навчав наш Спаситель і Господь Ісусу Христос.

(Закінчення на стор. 5-ій)

Іван Овечко

Дзвоніть у всі дзвони!

Дзвоніть у всі дзвони — хай лине новина
Від синіх гір до золотих степів,
Хай почує нині вільна Україна:
„Христос Воскрес! — Він за нас терпів.

Ти терпіла, розп'ята батьківщино!
Нарешті, зірка свободи зійшла:
Ти знов воскресла, моя Україно,
Бо Господь наш тобі волю післав.

Славмо ж Ісуса від нині і навіки!
Славмо Христа! — Він із мертвих воскрес!
Без Божої ласки і Його опіки
Ми всі не гідні на жаден прогрес.

Тож славмо Великдень—Христа Воскресіння!
Він пекло для нас і смерть переміг.
Святі Його муки, великі терпіння
— За кожного з нас, за кожен наш гріх.

Дзвоніть у всі дзвони — сьогодні бо свято!
Хай зірка Воскресна світить з небес!
Нехай в Україні обіймуть брата брата
— Сьогодні бо всім нам Христос Воскрес!

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА БОГОЛЮБНИМ ВІРНИМ. МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Христос Воскрес!

Святий Євангелист розповідає, що після того, як минула Велика субота, то раннім-ранком першого дня тижня, тобто в неділю, жінки-мироносиці прийшли до гробу Ісуса, щоб пахощами намастити Його мертве тіло. Коли ж вони підходили до гробу, то зненацька „великий зчинився землетрус, — ангел бо Господній зійшов із неба, приступив, відкотив камінь і сів на ньому". Жінки налякалися. Тож ангел заспокоював їх: „Не бійтеся! Знаю бо, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого. Нема Його тут, бо Він воскрес, як ото Він сам пророк. Ходіть, гляньте на місце, де Він лежав. Та біжіть притьмом, скажіть Його учням, що Він воскрес із мертвих!" (Мт. 28:1-7).

Так, дорогі в Христі, порожній гріб Господа нашого Ісуса Христа, в якому після розп'яття спочило Його мертве тіло, є наявним свідком Світлого Воскресіння, а для нас, що віруємо у Воскреслого Христа, Його порожній гріб є незаперечним доказом того, що Він направду є нашим „воскресінням і життям", і що кожен, „хто вірує в Нього, — не помре повіки!" (Ів. 11:25-26). Значить, порожній гріб нашого Божественного Спасителя наводить нас на вічну правду нашої віри, що й наше життя не кінчається смертю, бо всі ми, що увірували в Ісуса Христа, в надії „очікуємо воскресіння мертвих і життя майбутнього віку" (Символ віри). Так, отже, через воскресіння Христа Господь Бог, „у своїм великім милосерді відродив нас до живої надії" вічного життя в небі (1 Пет. 1:3-4). А це наше відродження до живої надії вічного життя в небі відбувається „силою Святого Духа" (Рим. 15:13).

Силою, тобто діянням Святого Духа у св. Хрищенні ми відроджуємося до життя „дітей Божих" (Рим. 8:16). Силою чи пак діянням того ж Святого Духа ми стаємо теж і „синами воскресіння" (Лк. 20:36), призначені до вічного життя в небі. Так ото Святий Дух, який своєю ласкою перебуває в нашій душі (1 Кор. 3:16), стає запорукою нашого воскресіння до життя вічного, як запевняє нас св. Павло: „Коли Дух того, хто воскресив Христа з мертвих, мешкає у нас, то той, хто воскресив Христа з мертвих, оживить і наші смертні тіла Духом своїм, що живе у нас!" (Рим. 8:11). Ось чому Святіший Отець у програмі нашого духовного приготування до врочистого відзначення Двотисячного Ювілею приходу Сина Божого на землю присвятив цей рік кращому пізнанню й відродженню Святого Духа у наших серцях, щоб рівночасно ми теж кріпились і зростали „в надії життя вічного" (Тит 3:7).

Наша надія на життя вічне випливає з віри в доброту і ласкавість нашого Небесного Отця, який у своїй безмежній ласкавості „так полюбив нас, що свого Єдинородного Сина дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а жив життям вічним" (Ів. 3:16). А Син Божий, який терпів і помер за нас на хресті, нас повторно запевняє: "Така бо воля мого Отця, щоб кожен, хто Сина бачить (пізнає) і вірує в нього, жив життям вічним і щоб Я воскресив його останнього дня" (Ів. 6:40). Тож Син Божий, визволив нас своєю смертю від вічного прокляття, Своїм світлим воскресінням відкрив нам браму царства небесного, щоб нам жити в надії життя

(Закінчення на стор. 5)

У СВІТІ

У ЧЕТВЕР, 30-ГО КВІТНЯ, припадає 50-річчя заснування держави Ізраїль. Святкування золотого ювілею Ізраїля триватиме цілий рік, впродовж якого жиди з цілого світу матимуть нагоду в той чи інший спосіб бути причетними до цих святкувань як в Ізраїлі так і в жидівських громадах розкинених по цілій земній кулі. За час свого 50-річного існування Ізраїль став країною надзвичайної культурної та етнічної різноманітности. Одначе чи ця різноманітність є успіхом чи невдачею цього сіоністського експерименту є сьогодні широко дискутованою справою в Ізраїлі. Головним принципом перших сіоністів було твердження, що власна держава дасть вкінці жидам цю „нормаліність" повернення до звичайного стану після тисячолітніх мандрів по чужих і часто ворожих їм країнам. Однак сьогодні це є широко дискутоване питання, бо новітні жидівські іміґранти з Північної Африки, Близького Сходу та Совєтського Союзу дещо змінили вимріяну первісну картину.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ В АФГАНІСТАНІ перебувала Керол Белламі, заступниця директора Міжнародного діточого фонду крайньої потреби при Організації Об'єднаних Націй, (UNICEF) котра зустрічалася з кількома керівниками Талібану, намагаючись здобути поширення жіночих прав у цій країні. Коли у 1966 році ісламський Талібан перебрав владу в країні, то наказав, що жінки не можуть більше працювати, ходити до школи чи не бути цілком закритими хадором і виходити на вулицю без мужеської опіки. Одначе, щоб мати кращі засоби арґументації К. Белламі вирішила довідатися від самих жінок чого вони хочуть. На такій приватній зустрічі з жінками неподалік Кабулу, столиці Афганістану, вона дізналася, що жінки Афганістану прагнуть „спокою, можливости праці та освіти", крім того вони підкреслили, що влада Талібану нищить економічно та суспільно вже й так важко поранену країну.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ У ВАШІНҐТОНІ відбулося засідання комітету постійної економічної співпраці українсько-американської Міжнародної комісії Кучма-Гор. На засіданні розглянено скарги деяких американських компаній щодо умов діяльности в Україні та дійдено до висновку, що переважну більшість конфліктів вважати полагодженими. Все ж таки залишилось декілька особливо складних випадків і їх розгляд вирішено продовжити під час відвідин цього тижня у Києві спеціяльного радника Президента ЗСА, Ричарда Морнінґстара і члена Ради національної безпеки Карльоса Паскуаля. Крім того, віцепрем'єр-міністер Сергій Тигипко, котрий очолював українську делеґацію, обговорив також питання програми поширеного фінансування з директором другого европейського департаменту Міжнародного валютного фонду. Дальші переговори в цій справі будуть продовжуватися у Києві, куди у понеділок, 6-го квітня, прибула місія Міжнародного валютного фонду.

У ПЕРЕХОДОВОМУ ІМІҐРАЦІЙНОМУ центрі південного Тексасу серед його 20-ох мешканців появилися випадки триденного кору (German Measles), вірусової заразливої недуги, котра звичайно передається чханням. На цьому не закінчилось, бо згідно з твердженням чинників охорони здоров'я кілька випадків появилося поза стінами згаданого іміґраційного центру. Ричард Кемпмен, стейтовий епідеміолог Тексасу, підтвердив, що йому зголошено незвичайну кількість захворінь недугою триденного кору в згаданому іміґраційному центрі, однак відмовився від будь-яких коментарів у цій справі. Серед заражених мешканців центру семеро є з Гондурасу, п'ятеро з Ель Сальвадору, п'ятеро з Ґватемалі та троє з Мехіко. Місцеві власті охорони здоров'я побоюються, щоб це не було початком якоїсь епідемії, тому намагаються негайно цим захворінням перешкодити.

ПАСХАЛЬНИЙ ДАР СВЯТОГО ДУХА

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ

Всечесні отці, преподобні ченці і черниці,
мої дорогі вірні!

Цього року під час Великого Посту Бог обдарував мене особливим даром: вперше в своїм житті я зміг відвідати Єрусалим і помолитися на Господньому Життєдайному Гробі Нашого Спасителя, якраз на тому місці, де Христос воскрес із мертвих.

Клякнути при гробі і поцілувати скалу, де Ісус лежав мертвим протягом трьох днів, — це неймовірне духовне переживання, як і привезти з собою вічну дійсність воскресіння. Я хотів залишитися на тому місці і молитись, як довго тільки міг: повірте мені, я радо залишився б там назавжди.

Це пережиття можна лише порівняти до духовної радости, яку Бог дарує нам, де б ми не перебували у світі, коли ми святкуємо празник Пасхи.

На радісній вечірні у вечір Святої Пасхи ми читаємо в євангельській розповіді про першу появу Воскреслого Господа Своїм учням, зібраним у верхній горниці. Ісус дихнув на них і сказав: „Прийміть Духа Святого. Кому відпустите гріхи — відпустяться їм, кому ж затримаєте — затримаються!" (Іван 20, 22-23). Отже, Святий Дух — це перший дар Воскреслого Господа Його Церкві. Післанництво Христа стає післанництвом Церкви, сповненої Духом Святим.

Христовий Пасхальний дар Святого Духа передає ласку і силу священнослужіння, без якої Церква неспроможна діяти. Пасхальний дар Святого Духа стосується особливо розрізнення добра і зла, і прощення гріхів, що Христос здобув нам своїми Страстями, Смертю і Воскресінням, і які Церква уділяє у Тайні Покаяння, Тайні Примирення. Було б неможливо перенаголосити безмежну велич божественного Пасхального дару: постійної присутности Божої любови у Церкві.

Як про це навчає св. Василій Великий: „Через Святого Духа нам відновлено рай, нас веде шлях до Небесного Царства, ми стаємо прибраними синами Отця, ми одержуємо певність називати Бога Отцем і розділяти Христову ласку. Через Святого Духа ми названі синами світла, і нам дано уділ у вічній славі". (Святий Василій Великий, De Spiritu Sancto (Про Святого Духа) 15, 36: Грецька Патрологія 32, 132).

Святий Дух присутній у Церкві, робить празник, який ми святкуємо сучасним Пасхальним Таїнством нашого власного спасіння, тут і тепер. Наша власна людська спроможність не має ані середників, ані сили проникнути час і простір, і зробити нас свідками Воскресіння Господа Нашого Ісуса Христа, наочними учасниками, так щоб ми могли сказати не тільки, що „ми чули" про Воскресіння, але, мої дорогі браття і сестри, не зважаючи на все це, сьогодні ми можемо сказати: „З Христовим Воскресінням і я воскресаю". (Пасхальний тропар, пісня третя)..

Надхнені поетичні рядки з Воскресної Служби (св. Івана Дамаскина) не можна нахвалити. Ніде немає тут покликань на Святого Духа, що нам може виглядати незвичним, оскільки наша патристична візантійська традиція відома з постійного нагадування про дію Святого Духа у Церкві. Однак постійна присутність Святого Духа — це особлива таємниця нашої пасхальної радости і святкування пасхального Таїнства. Великий науковець нашого часу, о. Роберт Тафт, писав, що „кожний, хто бере участь в нашій Великодній Службі, той даремно не очікував Господнього Воскресіння". Всі ми повинні могти зробити подібне ствердження. Пасхальна перемога Христового Воскресіння має в собі силу наснажувати нас продовж цілого року.

Цією силою є сам Святий Дух, Який розкриває нам Воскресіння. Святий Дух показує нам Воскресіння; Святий Дух дає нам повний уділ у Христовій ласці і у божественній славі. Нема виразної згадки про Святого Духа у Пасхальну ніч — і немає найменшої хвилини унікального блиску цієї служби, тієї ж ночі, яка ясніша дня, яку нам активно передає Святий Дух як уділ у Воскресінні і передсмак прославленого Другого Приходу Господа, Якого ми вичікуємо у радісній надії.

На Великдень Святий Дух шукає за словесним висловом нашого благодарення: єдине дякую, яке Він нас просить — це поновно прийняти Святого Духа, прийняти спасаючу радість Пасхального Таїнства у її повноті, так щоб пасхальна радість була безмежна і завершена.

Справді ж, ми, християни, завжди живемо у Пасхальному Таїнстві, яке мусить бути всепроникаючим у нашому житті. Пасхальна радість Святого Духа — це рівнож Божа відповідь на наше великопосне покаяння. Не тільки Христовий дар Святого Духа зумовлює Церкву, через священство, прощати нам гріхи. Дар Святого Духа зумовлює кожного християнина розрізнити добро і зло, відрізнити те, що є добре, і робити те, що є добре. Божественне Світло Пасхи, світло, яке випромінює із Життєдайного Гробу Христа — це світло, яке повинне опромінити ціле наше життя. Святий Дух буде присутній у нас і з нами, і зумовить нас бачити дійсність через те божественне світло, розвіяти ілюзії і фальш. Ми повинні плекати цю присутність Святого Духа і ці прекрасні дари Божественної Ласки, які приносить з собою Його присутність.

Воскреслий Господь Ісус Христос зіслав Святого Духа на учнів, зібраних разом у горниці, де Господь святкував Євхаристію того пам'ятного Четверга вечором. Отже, ми приймаємо Святого Духа у єдності Церкви. Про це святий Кирило Александрійський навчає так:

(Закінчення на стор. 5-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

День очищення нашого

І знову Великий День!

"Христос Воскрес!" — урочисто й дзвінкоголосно летить над плянетою від прадавніх Києва і Галича. "Воістину Воскрес!" — радісно й піднесено повертається до далекої, але завжди найближчої кожному українському серцю рідної батьківщини з Ню Йорку й Торонто, з усіх куточків світу. Співають життєствердну симфонію хвали Синові Божому дзвони великодні по обидва боки Атлантику, і огортає нас особливе тепло незбагненної любови до світу й до всього в ньому сущого, а серця наші залишає все зле й похмуре та наповнюються вони добром і світлом надій на краще, щасливіше майбутнє прадідної землі української та народу українського нашого. І, мабуть, кожний з нас, католиків чи православних, в очікуванні цього найвеличнішого християнського свята відкрив серце своє для світла й добра, дарованих нам Христом. В цей Великий День, як завжди, просимо Господа, щоб мир і єднання, любов і добро, які Він приніс у кожну християнську родину, в кожну оселю, до різних країв і народів, завжди, на кожному кроці були з нами й не полишали нас. Ми щиро просимо ласк Господніх, а Він чує кожного і бачить кожного, і кожному в той чи інший спосіб допомагає.

Чи ж і ми так само прагнемо чинити у нашому повсякденні? Не без задоволення говоримо й пишемо про благодійників з-посеред нас, про діяльність різних добродійних фондів, організацій. Це справді дуже гарно й дуже добре за прикладом Божим допомагати ближнім нашим. Передусім тому, що такою щирою доброчинністю ми прагнемо бодай частинно очиститися. Бо ж, які б нам не оповідали міти про те, що мільйонерами стають, скажімо, продаючи перехожим на вулиці мило, кожному зрозуміло, що абсолютно чесно заробити мільйони неможливо, і що більші гроші, то більше є підстав припускати сумнівність їх походження. Особливо, коли той, хто дає, робить з вчинку свого рекляму. Не хвалімося ж самі своєю доброчинністю та не забагато вихваляймо за неї інших. Бо благодійність не повинна перетворюватися на самовихваляння, а бути жестом покаяння. Тільки тоді Господь приймає його. Але по-справжньому, мабуть, радіє Він, коли бачить, що для добра іншого людина віддає чи не останній тяжко запрацьований цент.

Кожен, певно, підтвердить факт, що, на жаль, людина на чужині — переважно одинока людина. Вона не може розраховувати, що хтось раптом, ні з того ні з сього, зацікавиться нею. В більшості люди не мають для інших часу, а часто й просто байдужі та далеко не завжди замислюються, що хтось вкрай потребує допомоги. Більше того, коли бачимо, що хтось стоїть з простягнутою рукою, то часто чуємо: "Працювати не хоче, а жебрає на горілку і наркотики". Але чому відразу таке негативне наставлення? Звідки воно? Адже ж кожен з нас постійно просимо помочі у Господа і Він завжди допомагає, не ставлячи жодних умов, не осуджуючи та не питаючи, хто ми і що ми. То чому ж наше благання Божої помочі ми називаємо проханнями, а прохання наших ближніх до нас — жебранням? Людяніші, вирозуміліші з-посеред нас допомагають отій людині з простягнутою рукою. Бо хіба у цій багатій на контрасти країні вгадаєш, де бездомний алькоголік, наркоман, жінка легкої поведінки, а де просто нещасна бездомна й голодна людська істота? Чому ми роблено зітхаємо над чиєюсь долею, коли людина вже опустилася на дно, а не прислухаємося до неї в найскрутніші, переломні хвилини її життя серед нас? Чи ж ми фарисеї? Ні, всі ми люди і ними маємо залишатися. Бо так нас вчить Христос!

Чому ще так багато серед нас таких, котрі, примістивши батьків своїх у будинку притулку, тішать себе, що виконали синівський обов'язок, бо, мовляв, чого ще треба: тепло, чисто, сито... Але чому ми "соромимося" мати біля себе, вдома тих, котрі ні не все у своєму житті віддали заради нас? Чому відкуповуємося грішми, які платимо (хай і найкращим, найуважнішим, найдобрішим, але таки чужим) людям за лагідне слово, усмішку для цих найближчих нам людей?

...Дехто скаже: не варто би в святочний день говорити про рутину повсякдення. Може, й так. Та чи не краще було б, якби подібна "рутина" взагалі пішла з нашого життя? Це й було б нашим найбільшим очищенням, нашим справжнім покаянням перед Христом, котрий прийшов на землю, щоби врятувати людство своєю найбільшою самопожертвою.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

П. Курінний

ВЕЛИКДЕНЬ: ПЕРЕДІСТОРИЧНІ ТА ІСТОРИЧНІ ТРАДИЦІЇ

Український Великдень — свято, що в своїй поетичній і ідейній формі зберегло історію ідейноетичного розвитку українського народу. Це цілий цикл святочних релігійних церемоній, які відбуваються в певній послідовності протягом майже місяця, що має свої підготові та кульмінаційні фази, свою основну і додаткові ідеї.

Великдень у християнському обряді — свято пересувне: відбувається в першу неділю першого весняного молодика на спогад хресних страждань і Воскресіння Ісуса Христа. Символічна обрядовість цього свята сягає апостольських часів. Моментами цього святкування є свята: Вхід до Єрусалиму, Страсті Христові, Воскресіння та Вознесіння.

Українські особливості свята Великодня такі:

Вже на Благовіщення (святкується з IV століття по Різдві Христовім) відчувається, що гряде Великдень. Кілька спостережень пов'язують це свято з Великоднем.

Першим святом великоднього циклу треба вважати Вербну неділю. В цей день святять гілки верби. Після посвячення вдаряють вербичкою один одного, а господарі свою худобу, приговорюючи: „Будь здоров, як вода, а багатий, як земля". Свято вступу Христового до Єрусалиму тут поєднано з народним святом приходу весни, символом якої виступає гілка верби з розквітлими бруньками. Свято супроводжується дитячими грищами — рештками молодецьких герців.

Живна Середа. Середа передвеликоднього (страсного) тижня. В цей день печуть усе для свята: паски, стільник, бохинці з житнього борошна — так зв. „кікуци", а ввечорі поміж худобою розпалюють багаття і промовляють: „Щоби худоба була ясна, така, як вогонь", „щоби змій її не шкодив". В цю ж середу господарів відвідують „кукуцарі" (Галичина), себто хлопці й дівчата ходять по хатах і здоровлять господарів, бажають їм, щоб вівці й ягнички плодилися. Люди вірять, що як не будуть ходити кукуцарі, то буде кінець світу.

Дуже цікавим є звичай цього дня „грійте діда". Діти — хлопці й дівчата — ходять по хатах і кричать під вікнами: „Грійте діда"; зсередини хати відповідають: „Гріємо, гріємо!" Після цього дітей обдаровують (хлопцям дають хліби, а дівчатам яйця). Дівчатам дають лизати соли або вкидають боби за пазуху, щоб у цьому році народжувались ягниці, а на барани.

Страсний Четвер. Відбуваються Страсті Господні. Євангелію читають багатьма мовами з передзвоном у перервах. (Дзвін на Україні вживався проти злого духа вже від скитських часів). Люди стоять в церкві з свічками, потім вертаються з ними додому, а господарі (батько) значать вогнем хрести на сволоку, стінах, мисниках, над дверима, над іконами, над вікнами, на дверях стайні, клуні та над ворітьми. Цікавий звичай „тегелева": В четвер зрання перед кожною хатою палять вогнища — очищуючий вогонь. Сільський коваль заковує Гирода ударом молота на ковальні.

В П'ятницю, навпаки, не можна зовсім розпалювати вогню. В цей день відбувається винос Плащаниці. Урочиста процесія виносу відбувається на зразок великого виходу візантійського імператора (порядок руху процесії з виносним хрестом попереду, корогвами [лябарами], хором, церемоніялом руху достойників і самого імператора). Перший звичай — заборона вогню — дохристиянський. Церемонял виносу — історична традиція раннього християнства, доповнена атрибутами української народної культури і її символами. Вражає багатство одягу.

Страсна Субота. Господиня-газдиня готує їжу на неділю. Їжа молочна, м'ясна — борщ, сало, вудженина, яйця тощо. Субота — це день готування сім'ї до Святої Ночі: Воскресіння Христового, свячення паски тощо, — до великого очищення духу, природи, всіх людей, як живих, так і померлих, від гріха, до дня всепрощення і єднання.

Все, що робилося досі, було лише підготовою до церемонії великодньої нічної відправи і культових церемоній наступних днів. Що це так, ми можемо бачити в церемонії готування великодньої трапези, тих місцево-релігійних звичаїв, які в цей час відбуваються, тих замовлень, причитань та побажань, що пронизують усю великодню обрядовість. Найбільшої урочистости великодні церемонії досягають при виготовленні пасок, стільника та писанок.

Паску виготовляє сама господиня, і лише коли вона сама того зробити не може, її купують у „паскарів", себто тих, що спеціяльно вміють їх виготовляти.

Паска — то півсферичної форми хліб, 5-7 кг. вагою, зроблений з пшеничного питльованого борошна. Оздоба паски свідчить про її походження. В центрі наліплюють з тіста розетку, обведену колом, навкруги неї — кривоніг на 5, 6, 8 ніг. Навколо паска підперезана орнаментальною смугою тіста. Паска — то присвята сонцю-вогневі. Розетка, варіянти кривонога і коло — це його передісторичні символи. Найстарші малюнки цих символів ми знаємо з часів трипільської і передскитської культур.

Виготовлення паски супроводжувано релігійно-культовими церемоніями, як ось: 1. Жертва „курячого хвоста": виривають у курки хвоста і спалюють його в вугіллі в печі, де мають пекти паску. При цьому замовляють курей від нападу шуліки; 2. Жертва „нетлі": в піч на вогонь кидають вісівки, при цьому замовляють метелика-тлю, що має від цієї дії зникнути; 3. Жертва „вихопника": після виготовлення паски господиня зчищає решки тіста, робить з нього маленський хлібчик, „вихопник", і кладе його в піч. Коли він спечеться, вихоплює його звідти, бере в руки назад себе, ламає на шматочки і роздає дітям з замовною-побажанням щоб ніколи хліб у хаті не переводився. Крім того, виготовляються манюсенькі хлібчики, які роздаються присутнім „за душу пропасниці", себто за її загибель. Мініятюрні вотивні хлібчики відомі в Україні із знахідок трипільської культури за 2-3 тисячі років та в білогрудівській за 900-700 років до Різдва Христового. 4. Замовлення „пологову". Коли паску вже вміщено в піч для випікання, господиня щільно замащує вістя печі і промовляє при цьому замову проти брехні і поговору ворогів. 5. Чарування лопатою: коли паска сидить у печі, господиня лопатою хрестить стіни, кути, під полом, три рази б'є лопатою двері і ставить на два тижні в куті сіней. Цим вона очищує хату від нечисти. 6. Чарування ножицями при столі: господиня перев'язує ножиці шворкою і разом з ними обов'язує ним стола навхрест. При цьому приговорює замову на добре ставлення до дому господаря. Якщо в хаті є дівчина, то цією самою шворкою після перев'язує собі коси, а коли дівчина немає, то шворкою перев'язують хвоста як засіб від урока. А ножиці після цього кладуть на час свят під постіль. 7. Чарування очкуром (паском): господиня туго пов'язує жердку біля полу паском, промовляючи, щоб чоловік її так любив завжди, як туго завинутий пасок. 8. „Худібна паска", вишкребки від печива святкової страви кілька бджіл і трохи меду господиня замішує, сушить, розтирає на порошок і береже скотині на лік. 9. Відбувається також чарування над сокирою, з водою тощо. 10. „Стільник". Особливе значення має виготовлення „стільника" великого хліба. В нього встромляють перед печенням стільки яєць, скільки людей мешкає в хаті. З того, яке яйце лусне в печі під час печення хліба, віщують смерть тому, для кого це яйце було призначене.

Найголовніше печиво призначене: паска — сонцеві — вогневі, „настільник" — душам живих членів роду.

Є ще деякі факти для глибшого висвітлення народного Великодня. Як приходять з церкви в четвер, ставлять свічку на хребет худоби. В складі ритуальної страви на це свято немає ні куті, ні узвару, ні каш, ні овочів, ні пирогів. Натомість підкреслене вживання вепра. Констатуємо, що свято Великдень не має ознак хліборобського свята. В ньому збереглися елементи дохристиянського культу сонця та вогню, забобони скотарства, віра в очистку від злого, відновлення душі та єднання живих з померлим родом.

В цьому єднанні відограє велику ролю писанка. (Між ними треба відрізняти: власне писанки, капанки, крашанки, шкрябанки, кам'янки).

Писанки — то яйця, оздоблені різноманітними узорами, виконаними у фарбах. На них є емблеми християнські, тіла небесні, речі вжиткові (мотовило, гребінь, човник тощо), композиції геометричні (кривоніг, клинці, безконечник), зображення звірят, людей та рослин.

Капанки — то яйця, оздоблені великими червоними або зеленими плямами підспідом узору або в його композиції.

Крашанки — яйця, суцільно пофарбовані однією фарбою.

Шкрябанки — яйця, що їхня оздоба виконана надряпуванням на крашанці.

Кам'янки — писанки, виконані з каменя.

Писанки поширені на Україні (найкращі), в Білорусі, Литві, Болгарії, Сербії, Боснії, Греції, Чехії, Словаччині, Хорватії, Польщі, Румунії, Мадярщині та Франції. (В Білорусі і в Польщі є переказ, що писанка виникла з каменя після Воскресіння Христа або з тих каменів, що ними побито великомученика Стефана).

Відомості про вживання крашанок дійшли з апостольських часів. В гробах перших християн знаходжувано мармурові яйця та шкарлупи з яєць.

(Закінчення на ст. 6-ій)

Євген Кременко-Іванків

З неволі духу

Кайдани духу волокти в неславі,
На волі навіть бути ще рабом,
У рідній Церкві і своїй державі
Чужим служить, з похиленим чолом
Коритися і величатись злом,
Як ворог задуми снує лукаві,

Готує зброю підступу й затій...
Проклін віків? Чи гріх без каяття?
Хоробрі лицарі й мужі святі
За волю й правду віддали життя...
Невже ж те все в пилу вже забуття?
А дух лежить закований, безсилий.

Нехай Христос, що знов воскрес з могили,
До нас закличе голосом грімким:
„Народе, встань, скинь залишки кайдан,
Відкинь слова облудні фарисеїв,
З неволі духу йди на шлях змагань,
Будь велетнем, нескореним борцем,
Творцем геройської історії своєї.

Квітень, 1998 р.

Василь Савка,
Україна

Христос Воскрес!

Христос Воскрес! Воскресла Україна
І ясне сонце глянуло з небес
Із уст в уста по всій Вкраїні лине —
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

По всіх церквах вже знову дзвонять дзвони,
І так далеко котиться луна.
Прийшов до нас сьогодні Великдень —
Свячена паска, яйця й ковбаса.

Сідає батько й мати вже сідає,
Сідає вся родина до стола
Свячений стіл тепер благословляє,
Сьогодні разом вкупі вся рідня.

Тим часом хлопці набивають сірки —
Лунає постріл, котиться луна.
Вже люди знову йдуть вести гаївки
І так радіє цьому дітвора.

А у церквах вже знову дзвонять дзвони,
На банях сяє сонце із небес.
Прийшов до нас сьогодні Великдень —
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Михайло Качалуба

Гряде Великдень

Ось світає в Україні
і гряде Великий День,
на прозріння піють півні
й чути відгомін пісень.

Заспівайте з глибин серця,
задзвоніть з усіх церков!
Хай проясняться вам лиця,
закипить до волі кров!

Хай горять під небом синім
стяги наші та хрести,
бо Христос Воскрес нам нині
в нашій рідній Україні.
З ним ідемо до мети.

Ну ж співаймо щиро й сміло,
хай Великдень буде в нас!
Несім серце, мов кадило
в цей для нас воскресний час!

Константина Малицька

Трепета

(Леґенда)

Коли архиєреї й старшина жидівська засудили Ісуса на смерть, вислали своїх слуг, щоб розшукали дерева на хрест, — знаряддя муки Сина Божого.

І вийшли слуги архиєрейські на гору Ливан, де росли вікові кедри.

— Дайте нам свого дерева на хрест для Ісуса Назарея! — мовлять.

Гордо виструнчився найстарший кедр і мовить їм:

— Століття ми тут ростемо, а ще досі не сплямились поганим учинком. Не дамо дерева на муки цього Праведника. Адже сам намісник кесаря, Пилат, не знайшов за Ним ніякої вини й обмив руки від Його засуду. Геть від нас, слуги диявола!

І зійшли висланці вниз і стали перед могутнім дубом.

— Дай нам свого дерева на хрест для Ісуса Назарея! — мовлять.

Зашумілі розлогі верхів'я дуба:

— Царем дерев зробила мене лісова громада. Не личить цареві служити знаряддям злоби й сліпоти юрби. Я бачив Назарея під моїм гіллям, як навчав народ, як благословив дітей, що їх матері приводили до Нього, як оздоровлював хворих, калік, біснуватих. І для цього добродія людства мав би я стати знаряддям муки? Геть від мене, безбожні!

І спустилися слуги ще нижче на пустельні простори, де росли гінкі пальми.

— Дай нам, пальмо, свого дерева на хрест для Ісуса Назарея! — мовлять.

Згорда глянула на них широколиста пальма.

— Для Ісуса з Назарету? Того, що годував тисячі народу рибою і хлібом? Що воскресив єдину доньку Яїра і мертвого від чотирьох днів Лазаря, брата Марії і Марти? Цьому справжньому Синові Божому мала б я завдати муку? Геть від мене, погані!

І далі помандрували слуги архиєрейські, аж перейшовши потік Кедрон, вийшли на гору в Сад Гетсиманський. Росли тут оливні дерева-маслини і до них приступили висланці, мовлячи:

— Дайте нам свого дерева на хрест для Ісуса Назарея!

Сумно зашелестіла найстарша маслина:

— Я бачила Його тут учора вночі. Його учні поснули на підгір'ї, а Він, припавши до землі під моїм деревом, молився до Отця свого небесного: "Коли можна, відверни від мене муки, що мене ждуть, але не моя, а Твоя воля хай буде". І тривав у смертній боротьбі зі собою, а кривавий піт сплwвав Йому з чола на землю. І цьому Праведникові, що приносить себе в жертву за гріхи світу, я мала б стати за ката? Геть від мене, запроданці лукаві!

— І вже не знали слуги, куди їм — до кого вдатися, коли це побачили внизу ліс.

А росли в ньому поменші дерева: буки, граби, берези й осики, кущі ліщини й калини і високі папороті.

Глухою мовчанкою привітала лісова громада єрусалимських висланців. Дуб переказав їм уже, чого вони шукають. Тільки білява осика привітливо подалася вперед своїм гнучким станом. До неї приступили відразу архиєрейські слуги:

— Осико! Дай нам свого дерева на хрест для Ісуса Назарея! Осудили Його в Єрусалимі за образу кесаря і Бога. Будеш стояти там на горі, а історія запише твоє ім'я на вічну пам'ять.

— Сестро! — загомоніло лісом. — Сестро! Не йди на ворожі улещування.

Але осика вже нагнула вперед свою білу стать.

— Чи справді буду височіти понад усіма?

— Зрада! — зашуміли понуро буки й граби.

— Зрада! — повторили берези й ліщина.

— Ганьба! Ганьба! — шепотіла калина, паленіючи зі сорому червоними коралями.

— Підла! Підла! Нікчемна! — гукали лісові дзвіночки, а за ними папороті й шипшини.

А осика вже лежала на возі, що їхав до Єрусалиму.

А в п'ятницю пополудні, коли сповнилася велика жертва на Голготі, о годині шостій померкло сонце і настала темрява по всій землі, що тривала до години дев'ятої. Церковна завіса роздерлася надвоє згори вниз, і мертва тиша сповила усе довкола. Ліс закляк з остраху, ні гілочка не ворухнулася. Та осъ зневеч'я листки осики почали дрижати, тремтіти швидко-швидко, тягом, безупинно, несамовито.

— Кара! Кара на осику! — линуло шепотом у лісовій громаді.

Так тремтить-трепоче осика листками й донині при вітрі і без вітру, а на Україні люди назвали її за те — „трепета".

(Зі збірки „Гарфа Леї")

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
— *щиро бажають* —
д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ
з родиною

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового!
Веселих Свят!
своїй рідні, приятелям і знайомим
— бажає —
д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
— бажають —
МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з родиною

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса ТЕРШАКІВЦІ

Всіх пацієнтів
та друзів
вітаю
з Святом Воскресіння Христового
і
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
д-р СІЛЬВІЯ БІЛОБРОН
Стоматолог
551Millburn Avenue
Short Hills, New Jersey 07078 Tel.: (973) 467-0885

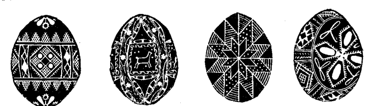
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих свят
Воскресення Христового!
Всім шановним клієнтам, друзям і всій українській громаді
— бажають —
Іван і Анна Яворські
UNIVERSAL TRAVEL SERVICES
8302 Bustleton Ave. Philadelphia, PA 19152
Tel.: (215) 725-0377
- Висилка пачок і грошей через фірму „MEEST"
- Тури в Україну через бюро „SCOPE"
- Дешеві квитки на всі авіалінії світу
- Запрошення для рідних з України
- Фотографії для пашпортів і віз
- Доїзд лімузиною на летовище
- Нотаріяльні послуги
- Реєстрація авт — AUTO TAGS

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донями Софійкою і Оленкою

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
рідні, приятелям та знайомим
— *бажають* —
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА ОЛЕСНИЦЬКІ
з донями НАТАЛКОЮ і ЄВГЕНІЄЮ
та сином БОГДАНОМ
з дружиною ГАНУСЕЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабарчук
з родиною

Веселих Великодніх Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою Маріяною
Ню Йорк, Н. Й. *Форест Гіллс, Н. Й.*

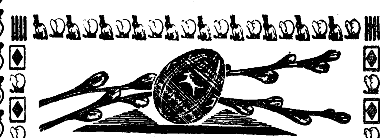
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
MARYSIA
101 FIRST AVE. 212-777-2490
BEAUTY SALON
European & American Design
For Women & Men
WAXING MANICURE
PEDICURE FACIAL

З нагоди Великого Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Рідним, Приятелям і Знайомим
найкращі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ пересилають
ОЛЯ, РОМАН і РОМАН мол. КОБРИНИ

Веселих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
ГАЛИНА і ЛЮБОМИР КУЗЬМИ та
МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК
з дітьми
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ і ЮРІЄМ
— бажають —
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всього найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Богдан і Роксоляна Галібеї
з дітьми: Тимошем, Мирославою, Олею і Левком

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
— бажають —
ЕВСТАХІЙ і ХРИСТИНА РАВРИШ з родиною
власники
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 17036
(908) 862-6455

Христос Воскрес!
Дирекція і службовці
Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч"
у Філядельфії
бажають всім своїм теперішнім і майбутнім членам
Веселих Свят
Воскресення Христового,
багато щастя, здоров'я і добробуту.
Рівночасно просимо не забувати, що лише у своїй установі ви можете дістати повну і чесну обслугу, найвищу дивіденду і найнижчі опроцентування на позичках
UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION
1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430 • Fax: (215) 725-0839

Христос Воскрес!
Із світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радости, сили і завзяття
бажає
Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Джерзі Сіті
SELFRELIANCE UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
NEW JERSEY BRANCH
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306
(201) 795-4061

STI scope travel inc
TEL.: (973) 378-8998 • FAX: (973) 378-7903 Toll free: 1-800-242-7267
1605 Springfield Ave., Maplewood, N.J. 07040
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Клієнтам і Знайомим!
МАРІЙКА ГЕЛЬБІҐ з РОДИНОЮ

Радісних свят
Воскресіння Христового!
Рідним, приятелям і клієнтам
— *щиро бажають власники* —

НАТАЛІЯ ЛАЗІРКО,
син ОЛЕГ ЛАЗІРКО з дружиною ГАНУСЕЮ, донечкою ХРИСТИНОЮ і сином АНДРІЙКОМ, дочка НАТАЛКА з мужем ВАСИЛЕМ і донею ІВАНКОЮ
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 40th Street, Irvington, N.J.
Tel.: (973) 375-3181
Fax: (973) 375-2027

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ВШановним Клієнтам , Друзям та Знайомим
– *бажають* –
ВІРА ШУМЕЙКО
та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНЬОЇ АГЕНЦІЇ
KTI
ЗАСНОВАНА 1920 р.
KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue • New York, N.Y. 10003 • (212) 254-8779

Христос Воскрес!

СПАСЕННА...

(Закінчення зі стор. 1)

Хай сила Христового воскресіння наповнить Ваше життя красою Божої любови, дивним Христовим спокоєм, досконалою радістю спасіння і палким бажанням вірно служити Живому Богові й своєму народові в несенні йому добра, Христової Євангелії та пізнання вічного спасіння з Божої ласки через віру в Господа Ісуса Христа!

Христос воістину воскрес!

З любов'ю ваші в Христі Ісусі брати та слуги Христової Євангелії —

Пастор Володимир Домашовець
Пастор Іван Ковальчук
Пастор Ярослав Папроцький
Пастор Йосафат Іваськів
Пастор Михайло Якубович
Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство

Великдень, 1998 року Божого.

ПАСХАЛЬНЕ...

(Закінчення зі стор. 1)

вічного „новим життям" (Рим. 6:4), бо як запевняє нас св. Апостол Павло, „той, хто воскресив Господа Ісуса, воскресить і нас з Ним" (2 Кор. 4:14). Так ото Ісус Христос являється „надією нашої слави" (Кол. 1:27).

Життя вічне в небі — це Божий дар, його треба нам заслужити. А заслужимо його собі через сповнення волі Божої за словами Христа: „Не кожний, хто промовляє до мене: Господи, Господи! — ввійде до царства небесного, лише той, хто чинить волю Отця мого, що на небі" (Мт. 7:21). А така є воля Отця нашого Небесного, щоб ми, через вірне зберігання його св. заповідей, „жили життям вічним" (Ів. 6:40). Тому Христос беззастережно навчає: „Як хочеш увійти в життя вічне — додержуй заповідей! (Мт. 19:17) Так ото надія нас „зближає до Бога" (Євр. 7:19) й заохочує нас до богобоязливого і праведного життя, з освідомленням того, що „грішники царства Божого не успадкують" (1 Кор. 6:9), хіба що ще перед смертю покаються і навернуться до Господа Бога, який „не бажає смерти грішника, лише щоб він навернувся і жив" (Єзек. 33:11).

Непохитна надія на життя вічне не тільки заохочує нас до богобоязливого життя, але теж скріплює нашого духа й додає нам силу зносити наші терпіння й щоденні злидні. Нам слід пам'ятати, що як Христос мусів „страждати, щоб увійти у свою славу" (Лк. 24:26), так і нам теж своїми терпіннями треба уподібнитися до Христа, щоб так увійти в нашу вічну славу, бо тільки тоді, „якщо з Ним страждаємо, разом з Ним і прославимось" (рим. 8:17). Так, отже, без терпіння нема спасіння! Тому св. Павло уважав надзвичайною ласкою не тільки те, щоб „увірувати в Христа, але також страждати за Нього" (Фил. 1:29), заявляючи: „Страждаємо, щоб стати гідними царства Божого" (2 Сол. 1:5).

Св. Апостол за ім'я Ісуса чимало постраждав (пор. 2 Кор. 11:23-33), ба — на Нього і життя своє віддав. Все ж таки не зневірявся, бо був переконаний, що Господь Бог „вірний і не допустить, щоб ми терпіли над нашу спроможність, але разом з терпінням дасть нам і змогу його перенести" (1 Кор. 10:13). Тож, уп'явши свої очі на вічну нагороду в небі, св. Павло кликав: „Гадаю, що страждання нинішнього часу негідні майбутньої слави, яка має нам з'явитися" (Рим. 8:18). Так ото „надія вічного життя нам облегшує терпіння теперішних скорбот" (св. Іван Золотоустий), бо Господь Бог нас запевняє, що „в надії наша сила" (Іс. 30:15).

Відроджені „водою і Духом Святим" (Ів. 3:6) до життя дітей Божих, ми призначені жити вічним життям разом з нашим Отцем Небесним, як заповідав нам Христос: „В домі Отця мого багато жител... Іду бо наготовити вам місце. І коли відійду і вам місце споготую, то повернуся і вас до себе візьму, щоб і ви були там, де і Я!" (ів. 14:2-3). Так ото, за даною нам обітницею, Божественний наш Спаситель в годині смерти прийде й до нас, щоб нас перевести, як співаємо в Пасхальнім каноні, „від смерти до життя, і від землі до небес" (Ірмос 1).

Так пійняв свою смерть відомий англійський навернений письменник, пізніше кардинал Микола Р. Вайзман (+1865 р.). Коли лікар повідомив його про близьку смерть, то він радісно закликав: „Почуваюся так, як та дитина, що вертається до дому свого батька!" Ось чому перші християни день смерти вважали „днем народження" до кращого життя в небі, тож річницю смерти своїх рідних обходили дуже урочисто, наче родинний празник.

Так ото в годині смерти надія на краще життя в небі проганяє з нашого серця страхіття смерти та наповняє нашу душу блаженним миром і спокоєм. Доказом того може нам послужити св. Макрина, яка, вмираючи, молилися: „Дякую тобі, Господи, Боже наш, що Ти звільнив нас від страху смерти і вчинив так, що кінець туземного нашого життя є початком нашого правдивого, вічного життя!" А брат її, св. Василій Великий, кликав: „Смерть — це моя добродійка, бо вона пошле мене до Господа Бога, до якого мені спішно дістатися!" Направду „щасливий чоловік, що всю свою надію покладає на Господа!" (Пс. 146:5).

Тож, дорогі в Христі, нехай Господь Бог, „що у своїм великім милосерді відродив нас до живої надії через воскресіння Ісуса Христа з мертвих" (1 Пет. 1:3), сповнить Ваші серця радістю і небесним миром, щоб „відновленням Святого Духа" (Тит 3:5) Ви збагатилися у надії життя вічного.

Благословення Господнє на Вас!

Христос Воскрес!

† **Стефан** — митрополит
† **Володимир** — єпископ-помічник

Дано в Філядельфії при митрополичому соборі Пресвятої і Пречистої Богородиці в третю неділю Великого Посту, 15-го березня 1998 Р. Б.

ПАСХАЛЬНИЙ...

(Закінчення зі стор. 1)

„Всі ми, хто прийняли одного і того самого Духа, тобто Святого Духа, є в певному змислі разом поєднані один з одним і з Богом. Бо якщо Христос, разом з Духом Отця і Своїм власним, приходить, щоб перебувати в кожному з нас, то хоч нас багато, все таки Святий Дух Один і Нероздільний, Він пов'язує дух кожного з нас зокрема... і проявляє все як одно в Собі. Бо так як сила святого Христового Тіла об'єднує тих, в кому вона перебуває, в одно Тіло, вважаю, що в той спосіб Один і Нероздільний Божий Дух, Який перебуває в нас усіх, провадить до духовної єдности". (Святий Кирило Александрівський, в Йо. Єв. 11,11. пг 74, 561.).

Отже, всечесні і преподобні отці, дорогі браття і сестри, я тепло запрошую вас прийняти Чесне Тіло і Кров Ісуса Христа, нашого Воскреслого Господа, у цей день Празника Пасхи, щоб піднести благодарення Христові за Його пасхальний дар Святого Духа, і просити Господа зберегти Святого Духа у вашому серці продовж цілого року, так, щоб безконечна радість Пасхи була завжди вашою. Бажаю вам отримати цю безмежну ласку і радість, і я прошу ваших молитов для добра цілої Церкви тепер, в цій хвилині, коли ми все ближче зближаємось до Великого Ювілею.

Христос Воскрес!

†Василь Стемфордський,
(Ню Йорку і Нової Англії)

Дано 25-го березня 1998 Р. Б., на Празник Благовіщення Пречистої Діви Марії.

Великдень

Великдень, дзвони, розвесіння —
Христос Воскрес! — співають,
Спасителя людей і світу
Святочно всюди прославляють.
Ми всі на Нього довго ждали,
Коли ж настане ця хвилина,
Як з мук, неволі, крови, сліз
Воскресне наша Україна?!
Сьогодні в нас святий Великдень —
Син Божий із хреста воскрес,
Рука Господня благословить
Всю Україну нам з небес!
Христос воскрес! Воістину воскрес!
Він з нами жити вовік буде,
Йому хвалу, прославу здійснять
Всі в батьківщині рідні люди!
Христос Воскерс! Воістину воскрес!
З Ним ми міцні сьогодні стали,
З Ним і в серцях, і в наших душах
Великдень вільно привітали!

Микола Горішний

Линдгирст, Н. Дж.

У Вінніпезі поставили „Козу-Дерезу"

Відомий в Канаді Сумківський (Союз Української Молоді Канади) музичний театр „Боян" при українському православному соборі має за собою новий успіх постановкою „Кози-Дерези" 14 і 15-го лютого в авдиторії собору.

Театр був заснований ще в 1944 році, а в склад його входять діти різного віку, як також співпрацюють дорослі особи. „Боян" виступав досі у різних телевізійних програмах, на фестивалі колядок, фестивалі українських традицій та інших імпрезах української громади. У його репертуар входять українські народні та сучасні пісні, танці, обряди, як і музично-театральні композиції і спектаклі.

Тим разом поставлено відому дитячу п'єсу „Коза-Дереза", під кличем „Діти на допомогу дітям Чорнобиля" і на ту ціль був призначений увесь дохід з вистав. До того причинилися О. Сеньчук, що виконала всі декорації, а строї для акторів вшили мами виконавців та приятелі театру.

Успіх імпрез можна завдячувати в першу чергу подружжю О. Гаркавих, які підготовляли довгий час п'єсу. Олександер Гаркавий написав до неї музику, а текст зготовила його дружина Оля. Господарем вечорів був Василь Балан, який відкривав вечори, покликуючи до слова пластуна А. Кравченка та Ореста Божика, який пояснював працю під кличем „На допомогу дітям Чорнобиля" і оповідав про перебування на таборі таких дітей в Україні літом 1997 року.

Своєрідну увертюру до п'єси написав учень 10-ої кляси Тарас Гаркавий, в якій майстерно віддав апокаліптичний вибух в Чорнобилі і його наслідки. У п'єсі взяло участь 19 виконавців молодого віку, які всі після довгих місяців проб і посвяти Гаркавих вив'язалися зі своїх завдань взірцево. З не меншим ентузіязмом молоді актори підготовили свій ярмарок до першої сцени п'єси.

З вистави виготовлено відео-касету, яку можна буде використати в школах та молодечих організаціях.

Н. Н.

В Празі про Закарпатську Україну

Вже другий рік Національний музей у Празі проводить цикл лекцій „Знайомимось із Закарпатською Україною”. Мету цих лекцій інформаційний бюлетень музею характеризує так: „Лекції адресовані тим, хто хоче знати більше про край, який двадцять років був складовою частиною Чехо-Словацької республіки, його нинішнім відвідувачам та друзям; лекції мають стати нагодою для зустрічей фахівців, що вивчають історію, а також для тих, хто хоче більше знати про сучасний стан цього краю”. В циклі, що його організує історик Петр Скала, виступало вже кілька визначних вчених з Чехії та з-за кордону.

24-го березня з доповіддю на тему „Московський судовий ‘процес’ над членами Уряду Карпатської України” виступив академік Микола Мушинка із Пряшівського університету. Його лекція була побудована на досі невідомих документах з архівів КҐБ про інсценізований „суд” над Августином Волошином, Степаном Клочураком, Миколою Долинаєм та Юрієм Перевузником у травні-грудні 1945 року. Перший „підсудний” помер після восьмого допиту в московській Лук’янівській в’язниці 19-го липня 1945 року. Двоє дальших були засуджені на вісім, останній — на п’ять років таборів суворого режиму. Після відбуття терміну покарання в сибірських таборах ҐУЛаґу всіх їх було засуджено на досмертне перебування в „спецпоселеннях” в області Воркута „без права виїзду”. Лише відлига кінця 50-их років, викликана політичними реформами Н. Хрущова, дозволила всім трьом після 13 років повернутися в Прагу, де вони до смерти жили під суворим наглядом органів чехо-словацької державної безпеки. Регабілітовані були посмертно в 1990-92 роках, однак про їх регабілітацію родини не були повідомлені по цей день. Приватна вілля Президента Карпатської України А. Волошина в Празі і досі не була повернена його єдиному законному спадкоємцеві — племінниці д-р Ользі Дутка (мабуть тому, що вона заявила, що хоче подарувати її амбасаді України в Празі).

М. Мушинка все це документував конкретними фактами із „судової справи”, копію якої (307 аркушів) він представив учасникам.

Навколо його лекції розгорнулася широка дискусія. Учасників найбільше цікавила доля А. Волошина. Голова Товариства Друзів Підкарпатської Русі Я. Горжець висловив жаль, що з такими цінними документами чеська громадськість не обізнана, і виявив бажання видати працю М. Мушинки про них окремою книжкою.

М. Шурка

Успішна виставка української церковної архітектури

Ширше громадянство канадського Лондону мало добру нагоду впродовж лютого й березня познайомитись та подивляти репрезентативні зразки великого багатства української церковної архітектури на виставці у вестибюлі та передовій залі Міської центральної публічної бібліотеки поблизу будинку Міської управи. У церемонії офіційного відкриття виставки взяли участь Кармен Спровієрі, директор суспільних зв’язків бібліотеки, д-р Євген Рослицький, голова лондонського КУК, та культурно-освітня референтка Л. Ковальчук. У своєму слові К. Спровієрі висловила подяку ініціяторам цієї незвичайно цікавої й оригінальної виставки, а голова відділу відзначив при тому великий успіх подібної виставки у вестибюлі університетської бібліотеки Д. Б. Велдон минулого року, яка, за словами директора Відділу Спеціяльних Колекцій, мґр-а Дж. Латмана, „увінчалася найбільшою популярністю в університеті з усіх виставок”, влаштованих лондонським КУК у співпраці з Українським Студентським Клюбом.

У склад виставки входили різні зразки наших церков із цілої Канади, від неіснуючих уже піонерських до ультрамодерних, і Києва та всієї України. Для кращої інформації глядача поміщено шкіци різних стилів церков із відповідними описами та поясненнями, а на окремому столику були розміщені дотичні книжки з архітектурною церковною тематикою та „страсною історією” українських Католицької та Православної Церков. При тому потрібно відзначити, що кольорові світлини церковних стилів, іконостасів, „царських воріт” та іншого гармонійно доповнювали естетично розміщені зразки нашого народнього мистецтва, а в тому вишивки, кераміки, різьби, писанок тощо. За словами К. Спровієрі, виставка була незвичайно успішною, про що засвідчували численні похвали глядачів, та тому й заслужила собі на її рекомендацію директорові Лондонського Окружного Музею й Галереї влаштувати поширену виставку у цій найбільше престижевій інституції того роду в західньому Онтаріо. З цією ціллю голова та референтка відділу відбули вже дві зустрічі з директором ЛОМІҐ Майклом Бейкером, який виявив прихильність і зацікавлення допомогти влаштувати там подібну, ширшу характером виставку „довкруги” архітектури українських церков провінції Онтаріо, можливо, вже під осінь цього року.

К. Спровієрі, Є. Рослицький і П. Ковальчук на виставці.

У зв’язку з виставкою архітектури українських церков у Лондоні голова відділу звернувся вже був раніше до обидвох наших торонтонських владик, Ізидора та Юрія, які виявили свою велику прихильність та пообіцяли допомогти найкраще по своїх спроможностях, за що їм вся українська громада Лондону напевно буде сердечно вдячна. До цієї виставки плянується також включити і „страсні українські церкви” Засяння, включно з архітектурою зруйнованих уже давніше та тих, які й тепер ще руйнуються на скорбній землі Засяння.

Організатори цієї виставки у Центральній Бібліотеці Лондону почуваються до милого обов’язку висловити подяку за прихильність і суґестії мґр-ві Дж. Латманові, К. Спровієрі, як також Владиці Юрієві та ректорові Колеґії св. Андрея при Манітобському Університеті, д-рові Романові Юринюкові за прихильність, а останньому, зокрема, за надіслані нам так конечні матеріяли, які незвичайно багато причинилися до успішности цієї виставки. Усім щире наше спасибі!

ЄБГР

Великдень:...

(Закінчення зі стор. 2)

Є леґенда, що писанки писала Божа Мати і що яйця були в гробі Ісуса Христа. Проте справа іде далеко глибше. Християнство надало писанці лише інший, глибший зміст, залишивши незмінною основну передісторичну ідею її — бути символом людської душі. Про це свідчать археологічні знахідки.

У Франції в печері Ма д’Азіль на річці Гароні було відкрито таємну схованку, в якій було багато річкових гальок. На них червоною фарбою були пороблені оздоби великими плямами, крапками (крапанки) та геометричними орнаментами, як на писанках. Новіші досліди встановили, що ці гальки є виображенням душ людей, які жили в тій печері. Гальки були сховані від знищення, бо розбиття такої гальки визначало б нещастя або смерть її власника (галька — наш настільник). Галька належить до кам’яної доби за 10.000 років до Різдва Христового. Отже, уява про душу вже була в той час. Люди азільської культури жили в Европі в межах тієї території, де тепер поширені писанки. Гальки-дряпанки знайдено і на Україні (Крим). Отже, виходить що найстаршим типом писанок на нашій землі є кам’янки і шкрябанки (Крим). Яйце в Україні знайдено вже в могилах за 1500 років до Р. Х., а справжні писанки — в слов’янських могилах X-XII сторіччі.

До крашанок та капанок долучають потім писанки з орнаментами з трипільської культури (безконечник, коники, кривульки), з кимерійської — Гальштатта (кривоніг, сонце, місяць); ще пізніше з виображенням тварин і рослин (лікарських, приворотних, охоронних) і нарешті з символами християнства та знаками геральдичними.

Вся ця символіка від форми індивідуальних знаків дійшла до непорушних мотивних композицій нашого дня, але й до сьогодні зберігає свою початкову ідею — як знак людської душі, як то ми бачимо у великодньому печиві „настільник”.

Після цього пояснення нам стане зрозумілим, чому писанка служить зв’язкові живих з мертвими предками-рахманами, чому в час писання писанки ніхто не сміє згадувати мертвих, бо це загрожує її власникові смертю, і чому її надсилають до мертвих на знак Воскресіння Христового.

Ісус Христос звільнив душі з пекла, воскресив їх, дав їм нове життя, як дає нове життя яйце.

Ідея передісторичної писанки якнайкраще відповідала цій великій ідеї християнства, і тому писанка стала символом цього Світлого Свята.

СВІТОВИЙ БАНК ПЛЯНУЄ НАДАТИ УКРАЇНІ ГРЕНТ 23,2 БЛН. ДОЛ.

КИЇВ. — Рада директорів Світового банку в середині квітня має намір розглянути можливість надання українським підприємствам та науково-дослідним інститутам гренту в обсязі 23,2 блн. дол. для виконання проєкту, спрямованого на ліквідацію виробництва речовин, які руйнують озоновий шар атмосфери. В 1991 році Світовий банк надав Україні кредити і гренти на суму майже 2 блн.дол.

СПРОСТУВАННЯ

В „Свободі” з 4-го квітня ц. р. в інформації про „Прелімінарні результати виборів до Верховної Ради України” в підзаголовку „Деякі депутати програли” були подані прізвища Миколи Горбаля й Богдана Горина, що не відповідає правді, бо обидва взагалі не кандидували. — Ніна Самокіш.